

Zakariás 9,9

„Áldott a király, aki az Úr nevében jön! – hangzik örömmel a virágvasárnapi sokaság éljenzése, ott Jeruzsálemben, amikor az Úr Jézus megérkezik a városba. Királyként fogadják, királynak kijáró tiszteletet sugall a Hozsánna kiáltás, a zöld ágak lengetése, a ruházat leterítése. Az emberek királyt vártak, szabadítót. Lukács maga megmagyarázza a szélesebb tanítványi körnek a tettét: Istent dicsőítik, mert megtapasztalták az Isten megígért Királyának erejét és hatalmát a gyógyításokban, a bűnök feloldásában, a kitaszítottak és nélkülözők felkarolásában.

Persze, tudjuk, hogy a tanítványi sokadalomban ott vannak azok is, akik nem egészen ilyen királyt vártak: ott vannak a szélsőségesek – az úgynevezett zélóták is –, akik szerették volna az elnyomó római hatalmat lerázni magukról. Ők a szabadítást ilyen értelemben vették: rendszeresen tör volt náluk, hogy ha megjön a Messiás és lázadásra, harcra hív, akkor készen legyenek a küzdelemre. Még a tanítványi körben is tudunk ilyen háttérű emberről. Erős váradalom élt bennük. És hát ott látjuk a főpapokat, írástudókat a nagytanács tagjait, akik közül – bár várták a Messiás Királyt – a legtöbben nem tudták elképzelni Jézusról, hogy ő lenne az: túl szabad volt azokhoz a szabályokhoz képest, melyek szerint ők éltek. Ők csak a konkurenciát látták benne, ezért azt várták, mikor végezhetnek vele. Ha együtt látjuk a történet szereplőit, kitűnik, hogy Jézus érkezése senkit sem hagy hidegen. Mindenkit megmozdít: az Úr felé mindenkinek van elképzelése, várakozása, hogy ki is ő, miért jön, mit akar. Az ő királyi valóságában ragadható meg mindez igazán: akár az ő elfogadása és tisztelete, akár elutasítása és mindezeket Isten fel is használta az események menetében.

Számunkra, akik az ünnep révén részesei vagyunk az eseményeknek, szintén fontos kérdés, hogy bennünket mennyire mozdit meg az Úr Jézus személye. Mi az elvárásunk vele kapcsolatban? Egyáltalán van-e elvárásunk? Kapcsolataink dinamikáját, lüktetését alapvetően ez adja, hogy miként viszonyulunk a másikhöz. Most tegyük fel a legnagyobb kérdést: miként viszonyulunk Isten Fiához?

Kapcsolataink halála az, amikor már semmit nem várunk. Azért kezdem ezzel, mert amikor már 'mindent tudunk', amikor már oly sokszor hallottuk, akkor bizony könnyű beleesni a megszokás gödrébe. Így van ez a mi életre szóló kapcsolatainkkal: legyen az a házasság, szülő-gyermek, vagy testvéri viszony. Annál szörnyűbb nincs, amikor már nem várunk semmit egymástól. És Istennel? A virágvasárnap erősítse meg bennünk: fontos, hogy meglegyen a várakozás, legyen valami elvárás bennünk Isten felé, hogy Jézus érkezzen közénk, hogy ő ma is megszólítson, hatalmát mutassa meg életünk dolgaiban. Legyen jelen köztünk.

Legyen igaz ez a mostani ünnepi sorozatra, amikor lélekben végigjárjuk a mi megváltásunk főbb állomásait az ő királyi bevonulásától kezdve a nagycsütörtök bensőséges áhítatában, a szenvedések útján a mi bűneink elhordozásában és a mi királyunk hatalmas győzelmében. A Király útja a mi lelkünkben is a győzelem útja lehet, hogy ma értünk is harcol az Úr, és hatalmával most is legyőzi ellenségünket. Legyen ott a szívünkben ennek vágya, hogy minket is megragadjon az ő igéi és a megélt események által ezen az ünnepen. Akkor nem marad el a győzelem, mi is részesülünk az ő életet megújító munkájából. Győzelemre vezet a mi kudarcaink felett, a mi bűneink felett, az életet győzelemre viszi a halál felett. Ezt nekünk, az ő népének hozza el: mint áldott és hűséges király. Amen

HIRDETÉSEK

1. Ünnepi alkalmainkra szeretettel hívjuk a gyülekezetet
Nagycsütörtökön 18 órától Gyúró és Martonvásáron úrvacsorás áhítatot tartunk
Nagypénteken délelőtt vasárnapi rend szerint tartjuk az istentiszteleteket.
Nagyszombaton 18 órakor Gyúró Passióolvasásra kerül sor.
Húsvét napjain vasárnapi rend szerint tartjuk úrvacsorás istentiszteleteinket.
Ünnepi legátusunk Hajdú Koppány Bulcsú I. éves teológus testvérünk lesz.

2. Szeretettel köszöntjük e mai vasárnapon templomunkban azokat a testvéreket, akik felnőtt konfirmációs felkészülésre vállalkoztak: Ádámné Suhajda Márta, Nagy Mariann, Pogány-Rumpler Andrea. A pünkösdre tervezett vallástételre készülünk ezekben a hetekben. Isten áldásával indítjuk őket a mai napon.

3. Gyúron ez alkalommal vettük templomunkat a téli szünet után ismét használatba. Ma is köszönjük mindazoknak, akik a takarításban, szépítésben szolgálnak közöttünk! Martonvásáron a családi nap alkalmán lehetett együtt hálaadással a gyülekezet. Köszönjük a sokrétű szolgálatot az előkészítésben, szervezésben és lebonyolításban részt vevőknek. Istenünk legyen velünk az ünnep napjaiban is!

Az Úr Jézus legyen gyülekezetünknek és életünknek őriző pásztora!